

Sejmi

2004 Inspired art Fair, London, UK
 2008 Affordable Art Fair, London, UK
 2009 Affordable Art Fair, London, UK
 2018 Discovery Art Fair, Frankfurt, Nemčija
 2019 Europart Fair, Amsterdam, Nizozemska

Nagrade

2019 Ljubljanski salon, druga nagrada

BOŠTJAN JUREČIČ

Slike

4.–24. 6. 2021

MMC KIBLA / KiBela

Melanholija vsakdana

Umetnik v prostoru za umetnost KiBela razstavlja slike velikih formatov, ki so nastale po letu 2014. Za njegova dela je značilna slikarska tehnika, pri kateri gre za izpiranje akrilnih barv s platna. Na kratko, gre za postopek, v katerem Jurečič najprej motiv naslika, počaka, da se ta nekoliko posuši, nato pa ga izpere z vodo, pri čemer ostanejo le madeži. S postopkom nadaljuje do točke, ko iz teh madežev nekaj vendarle nastane. Lahko bi rekli, da gre za slikanje skozi brisanje. Jurečiča kot slikarja zanima predvsem figura, figura v prostoru. Nikoli in ničesar ne slika na pamet: tudi morebitni bel kvadrat na njegovem platnu je tja prišel od zunaj – morda s kakšne najdene fotografije. Umetnik svoje motive nabira s širokega polja sodobne vizualne kulture, kot predloge zvečine uporablja fotografski material iz revij in časopisov.

Slike Boštjana Jurečiča nastajajo iz povzemanja okolja, svojevrstnega dokumentiranja, prepletanja pridobljenega materiala in spomina, ki se združujejo v značilnih pastelnih tonih, zamolklih koloritih in zabrisanih motivih. Le-te jemlje iz vsakdanjega življenja, pobere na svojih poteh in jih pretopi na platna. Enostavnost tem se prepoji s slikarjevim izborom, ki ga lahko hkrati razumemo kot primarnega in sofisticiranega, večpomenskega in plastičnega, realnega in simbolnega, konceptualnega in strukturiranega, četudi ostaja pri osnovi, barvi in formi, s katerima gradi elementarno strukturo lastnega izraza z materiali, ki razkrivajo izhodišča in postulate njegovega izraza.

S svojimi postopki, tehniko in načini izbora motivov pristopa k sliki bodisi skozi osebni, intimni zapis doživljajskih izkušenj, bodisi kot dokumentarist, ki želi raziskati svet okoli sebe, bodisi kot kronist trenutkov oziroma razlagalec informacij iz javnih medijev, ki jih postavi v nov kontekst – govoreče glave in drugi vsakdanji liki, otroci, dame in športniki postanejo likovna dela, slike užete v trenutku, brez glasu, geste, mimike, okamnjene v hipu barvnega nanosa, poteze čopiča in brisanja. Kot da bi umetnik s tem postopkom hotel odstraniti tisto verodostojnost, dokumentarnost, fizičnost in fisis likov in jih nadgraditi s prisposobo, fiktivnostjo, metafizičnostjo in navideznostjo podob.

Ne da bi iskali referenčne točke Jurečičevega slikarstva v zgodovini, niti ne v umetnostni zgodovini oziroma se nanašali na te ali one smeri, se soočimo z njegovimi slikami, nastalimi v zadnjih sedmih letih, v obliki samostojne razstave v Mariboru. Večini obiskovalcev bo srečanje z njim kot slikarjem novo. V bogatem izboru produkcije si iz posameznih likov v pastelnih tonih, s katerimi brisane podobe izpostavi iz skromnih in skoraj monokromatskih ozadij, s čimer sestavlja imaginarije svojih platen, lahko iz teh ujetih zaznav beremo zgodbe ali/in jih opazujemo kot slike, na katerih je pot od resničnosti do domišljije dolga samo nekaj metrov. Oziroma nekaj sekund.

BOŠTJAN JUREČIČ
 Slike
 4.–24. 6. 2021

MMC KIBLA/KiBela, Ulica kneza Koclja 9, Maribor
 Odprto od ponedeljka do petka, od 10. do 18. ure, v soboto od 10. do 14. ure.

Tudi naslovi so preprosti, vsakdanji in dokumentarni, motivi naslikani z akrili pa nas lahko spomnijo tudi na katero od umetnostno-zgodovinskih smeri, denimo ekspresionizem in brutalizem, s čimer si je nedvomno zgradil prepoznaven stil in značilno osebno poetiko, ko banalen svet z izbrano motiviko in svojstvenim koloritom skuša dojemati lirično-pripovedno in emocionalno-izpovedno. Kot dokumentarist in pripovedovalec. Kot portretist in slikar. Kot umetnik in spremljevalec. Kot oseba in osebnost, ki iz inspiracije, informacije in medijev vzame osnovo, da bi jo prikazal na svoj način in s svojimi sredstvi.

Njegove slike so lahko tudi pričevalci sedanosti, izrezi današnjosti, individualne refleksije skupnosti, komentarji družbe in ujeti krokiji resničnosti, o kateri se vse bolj sprašujemo in vanjo v medijski realnosti dvomimo, a nedvomno ostaja tukaj in zdaj. Je. Kot je bilo. Njegove izprane slike so kot zabrisani spomini vsakdana, ki sproti mineva in polzi iz spomina, medtem ko se ukvarjamo z danes za boljši, lepši ali že kakršen koli jutri. Dejansko pa vemo samo za tisto, kar ostaja za nami, kar je minilo, kar je bilo. Zato je v njegovi slikarski gesti kar nekaj melanholičnega, a ne toliko nostalgičnega, za kar poskrbijo njegova dela. Ustvarjati vsakdan vsak dan je seveda sprotno opravilo, ki se po končanem slikanju, torej v neki določljivi prihodnosti – ko je slika suha – izpere in zabriše. Kot se zabriše spomin.

Jurečič slika in deluje kot nekdo, ki mu je mar. Vztraja in ostaja. Z zanj značilnim slogom in prepoznavnim pristopom, razmislekom in odnosi je svojevrsten eksistencialist, spremljajoči, opazujoči in misleči individuum, zaradi česar je poseben dejavnik (slovenske) likovne scene, ki ne samo, da jo slika, ampak jo tudi javno in kritično obravnava, o njej govori, se pogovarja in jo širše predstavlja. Nemara lahko še največ o njem osebno izvemo iz njegovega opisa lastne življenjske poti, od izobraževanja do profesionalnega dela in intimnih preferenc, ki jih ne poznamo, a jih lahko odberemo skozi melanholijo njegovih del na razstavi v KiBeli.

»Bil sem najslabši študent, ki ga je ljubljanska akademija kdaj imela. V zadnjem letniku sem imel slikanje šest. Po pravici. Po študiju sem nameraval slikanje opustiti. Bil sem pač povsem zanič. Na srečo sem takrat že delal na nacionalni televiziji. Kot novinar, komentator in voditelj oddaj o kulturi sem se ukvarjal predvsem z vizualnimi umetnostmi. Konec devetdesetih sem odšel v Trst snemat razstavo Basquiata, ki je bila zame kot strela v glavo, razsvetljenje. Začel sem slikati. Sam medij se mi je hitro in dokončno razprl. Slike iz prvega obdobja so bile pod močnim vplivom Basquiata. Seveda sem vedel, da se moram vplivov znebiti. To se je zgodilo leta 2004. Sit tega, da vse, kar naredim, spominja na slavnega newyorškega umetnika, sem sliko odnesel pod vodo. Voda je delno izprala podobo. 'Poglej, kako podoba izginja,' je bil glas, ki sem ga slišal v glavi. Od takrat naprej sem umetniško v glavnem na svojem ozemlju. Tehniko izpiranja, ki sem jo iznašel takrat, sem razvijal naprej. Pri mojem delu je še vedno dominantna.

Morda je pomembno omeniti moje zanimanje za filozofijo in religijo. Od začetka devetdesetih se aktivno ukvarjam z jogo in karatejem. Prelomi v mojem slikarstvu nekako od daleč sovpadajo s prelomi v moji zavesti. Doživel sem več nenavadnih mističnih viharjev.

Sicer imam pa od leta 1996 redno službo na TV Slovenija. Delam v Uredništvu oddaj o kulturi. Pripravljam prispevke za oddaje Kultura, Osmi dan, TV Dnevnik, Odmevi. Vodil sem oddaje Omizje, Osmi dan, Kultura, še vedno vodim oddajo Profil. Od konca leta 2012 do konca 2015 sem pisal kolumne za Multimedijски center RTV. Pri britanski založbi Cambridge Scholars je leta 2020 izšla moja knjiga z naslovom *A Study of the Parallels between Visual Art and Music: The Big Misconception*. Knjiga je izvirna študija o vzporednicah med glasbo in vizualno umetnostjo.«

BIOGRAFIJA

Boštjan Jurečič, rojen leta 1969 v Ljubljani, je končal nižjo glasbeno šolo, flavta, blokflavta, klavir, teorija, kompozicija. Tekmoval in pobiral nagrade. Leta 1991 je diplomiral na višji stopnji ekonomske fakultete v Ljubljani, se potem lotil študija slikarstva na Akademiji za likovno umetnost in ga zaključil z diplomom pri profesorju Gustavu Gnamušu leta 1998. Zaposlen je kot novinar v Uredništvu oddaj o kulturi na TV Slovenija. V svoji slikarski praksi raziskuje v širokem polju sodobne figuralike. Redno razstavlja doma in po tujini od tisočletja naprej.

Samostojne razstave

2001 Galerija Zala, Ljubljana, Slovenija
 2003 Galerija Equrna, Ljubljana, Slovenija
 2003 Shoreditch Gallery, London, UK
 2003 Ambasada Republike Slovenije, London, UK
 2004 Galerija Lek, Ljubljana, Slovenija
 2007 Galerija Mercator, Ljubljana, Slovenija
 2007 Galerija Domžale, Domžale, Slovenija
 2010 Galerija Visconti Fine Art, Ljubljana, Slovenija
 2011 Galerija Visconti Fine Art, Ljubljana, Slovenija
 2012 Galerija Bežigrad 2, Ljubljana, Slovenija
 2014 Obalne galerije, razstavišče Monfort, Portorož, Slovenija
 2017 Galerija ZDSLU, Ljubljana, Slovenija
 2020 KiBela, Maribor, Slovenija
 2020 Galerija AS, Ljubljana, Slovenija

Skupinske razstave

2003 Jakopičeva galerija, Ljubljana, Slovenija, Majski salon
 2004 Galerija Velenje, Velenje, Slovenija, likovna kolonija Križanke
 2005 Pretorska palača, Koper, Slovenija, likovna kolonija Križanke
 2005 Civic Art Museum, Sakaide, Japonska
 2005 Gallery Space, Sakaide, Japonska
 2005 Galerija Revivis, Ptuj, Slovenija
 2005 8. Bienale miniature, Gornji Milanovac, Srbija
 2006 Galerija Kleinsassen, Fulda, Nemčija
 2007 Galerija Velenje, Velenje, Slovenija
 2007 9. biennale miniature, Gornji Milanovac, Srbija
 2009 Galerija Kresija, Ljubljana, Slovenija
 2010 Galerija MGLC, Ljubljana, Slovenija (kustosa Petja Grafenauer in Božidar Zrinski)
 2010 Galerija Equrna, Ljubljana, Slovenija (kustos Arne Brejc)
 2013 Galerija ZDSLU, Ljubljana, Slovenija (kustos Miha Colner)
 2014 Villa Manin, Codroipo, Italija (kustos Aleksander Bassin)
 2015 Kunstlerhaus, Dunaj, Avstrija (kustos Aleksander Bassin)
 2015 Gliptoteka, Zagreb, Hrvaška (kustos Aleksander Bassin)
 2019 Narodni muzej, Ljubljana, Slovenija (Salon ZDSLU)
 2019 Koroška galerija likovnih umetnosti, Slovenj Gradec, Slovenija (kustos Marko Košan)
 2020 Museum am Bach, Koroška, Avstrija